

[Pelle Voigt]

om disse spørgsmål. Medmindre vi i en undersøgelse kan få klart konstateret, at regeringen har ret – hvad jeg må indrømme at jeg mener er fysisk umuligt, men den mulighed har vi dog ladet stå åben – så er det ganske simpelt ikke tilfredsstillende med besværgende henvisninger til den nuværende politik, for den har ikke ført til, at Folketinget har fået oplysninger om noget som helst. Hvordan har man egentlig tænkt sig at sikre, at varslingsanlægget ikke anvendes offensivt? Hvordan har man tænkt sig at sikre efter det, udenrigsministeren har sagt her i dag, at det ikke anvendes i forbindelse med ERIS-raketprogrammet f.eks.?

Vi synes, vi er kommet et stykke vej i dag. Jeg vil godt på ét punkt kvittere over for Socialdemokratiet og kvittere stærkt over for hr. Stinus og hans tilslutning til SFs og VS' dagsorden, og det er, at vi har kunnet konstatere, at der trods den gældende histories traditionelle ynkelighed i alt, hvad der har med sikkerhedspolitik og Grønland at gøre, så er et flertal for, at et af Folketingets udvalg skal gennemføre den systematiske og fornuftige undersøgelse, som SF og VS har bedt om fra begyndelsen. Det er et skridt i den rigtige retning, men det er også det eneste positive, der er sket her i dag.

Vi håber, at man i løbet af den undersøgelse og ved at få fremdraget de faktiske forhold og ved at få foretaget den opstilling af kendsgerningerne, som ministeren har efterlyst, kan få gjort det helt klart, at den måde, man hidtil har ført politik på på det her område, ikke kan fortsætte.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal gerne forklare hr. Albrechtsen, hvorpå jeg begrundet min påstand om, at hans dagsordensforslag vil give Sovjetunionen vetoret for så vidt angår ibrugtagning af Thuleanlægget i dets moderniserede version.

Der står i dagsordensforslaget, at der skal skabes international sikkerhed for, at den nye radar ved Thule ikke betyder et brud på ABM-traktaten. Jeg kan kun forstå dette på den måde, at international sikkerhed må indebære, at de to parter, der har indgået traktaten, er enige i spørgsmålet om, hvorvidt modernisering af Thuleradaren betyder et

brud på traktaten. Der skal altså være enighed mellem Sovjetunionen og USA.

Så står der videre, at den nye radar så ikke må tages i brug, medmindre en sådan sikkerhed er tilvejebragt, det vil sige den nye radar må ikke tages i brug, så længe Sovjetunionen mener, at det vil være et brud på ABM-traktaten. Det er ensbetydende med i denne formulering og i denne sammenhæng at give Sovjetunionen vetoret i spørgsmålet om, hvorvidt den nye radar kan tages i brug.

Her er regeringens synspunkt, at vi er interesseret i, at denne radar kan fungere, vi er interesseret i, at den kan fungere bedst muligt, og derfor kan vi selvsagt ikke acceptere, at en udenforstående, Sovjetunionen, skal have vetoret i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår, at udenrigsministeren, der tidligere har belært os om traktatret, nu indfører et nyt begreb i traktatretten, nemlig retten til at bryde traktater. Hvis man vender sig imod traktatbrud, så er det at udøve en veto, og det vil ministeren ikke være med til.

Nu kan vi selvfølgelig ikke diktere hverken Sovjetunionen eller USA, og ABM-traktaten er et anliggende mellem de to stater. Men det er altså tilfældigvis sådan, at Thule-radarstationen ligger på dansk territorium. Derfor er det ikke helt irrelevant, om Danmark er delagtig i et traktatbrud eller ikke. Men vi kan selvfølgelig godt anlægge det synspunkt, at vi er da helt med på et traktatbrud. Der er to parter, der har indgået en traktat, den ene siger, at den anden part ikke overholder traktaten, men vi siger, at det må de selv ligge og rode med, det vil vi ikke blande os i, den ene skal ikke have vetoret mod den anden, og om dansk territorium bliver blandet ind i den strid og denne mulige ikkeoverholdelse af traktaten, er irrelevant for os. Jeg forstår det ikke helt, og jeg forstår ikke udenrigsministerens argumentation.

Jeg siger til lykke til Socialdemokratiet. Det vil glæde Socialdemokratiets mange medlemmer og vælgere, som er gået ind i fredsbevægelsen, har deltaget aktivt i den og har været optaget af denne problematik, det vil glæde dem overordentligt, at Socialdemokratiet nu forener sig med udenrigsministeren og hans partier. Men man kan jo indrette